

Børns og unge Menneskers Arbejde, og saa staar der i Slutningen af Punktumet: „dog indenfor de for Virksomheder under Arbejds- og Fabriktilsyn i det efterfølgende angivne Grænser“. De Grænser, som her tales om, er de, der nævnes i Kapitel 4, hvor der er givet en Række Forskrifter om, hvor lang Hviletiden og hvor lang Arbejdstiden skal være. Jeg tror derfor, at den af det ærede Medlem foreslaaede Ændring absolut ikke kan passe ind her; Bestemmelsen er sikkert meget bedre redigeret, saaledes som den foreligger, og omfatter i Virkeligheden alt det, som det ærede Medlem ønsker, den skal omfatte. Derfor har jeg ikke kunnet gaa med til dette Ændringsforslag, men jeg er i øvrigt enig i, at det er godt, man kan faa kommunale Vedtægter om Børns og unge Menneskers Arbejde i Virksomheder, som ikke falder ind under Fabrikloven.

Spørgsmaalet om at inddrage Mejerierne under Fabrikloven er jo ikke et saa stort principielt Spørgsmaal, at noget som helst skulde strande ved en utilfredsstillende Løsning deraf. Som nævnt er det forholdsvis faa Arbejdere, der beskæftiges i Mejerierne, og det er som Regel Arbejdere af en anden Art end almindelige Lønarbejdere. Naar man har ønsket at inddrage Mejerierne under Loven, er det jo mest af principielle Grunde, for at det ikke skulde hedde sig, at Landbrugerne unddrog de Fabrikvirksomheder, de drev, fra Tilsynet, medens de nok vilde have andre industrielle Virksomheder ind under det. Nu har Flertallet foreslaaet en Del af Bestemmelserne gjort gældende overfor Mejerivirksomheder, og dette kan jeg i og for sig acceptere.

Derimod maa jeg beklage, at Flertallet ikke fuldt ud har kunnet gaa med til at forbyde skolepligtige Børns Arbejde. Vi har fra vor Side søgt at strække os saa vidt som muligt, idet vi vilde gaa med til, at saadanne Børn fik Lov til at arbejde ved Hestegange og Tærskværker. At tillade disse Børn at arbejde ved almindelige Landbrugsmaskiner, har vi anset for noget for vidtgaende, men heller ikke paa dette Punkt er Uenigheden af væsentlig principiel Art. Hovedsagen er selvfølgelig, at skolepligtige Børn ikke arbejder i Fabrikvirksomheder. Naar man

har villet forbyde dem at arbejde ved Hestegange og Tærskværker, er det mere, fordi Arbejdet der kan være livsfarligt, de kan komme til Skade derved, derimod ikke saa meget af de Grunde, som ellers i Almindelighed anføres mod Børns Arbejde.

De andre Ændringsforslag, som er stillede dels af Mindretallet, dels af Flertallet og hele Udvalget, er jo væsentlig stillede for at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det første Gang blev fremsat af Indenrigsministeren her i Tinget. Det vilde være af Betydning, om en Del af disse Ændringer kunde blive ført igennem. Navnlig skal jeg fremhæve Bestemmelserne om Hjemmearbejdet. Det vil være af væsentlig Betydning, om de i Ændringsforslag Nr. 21 foreslaaede Foranstaltninger kan blive gennemført, og jeg tror, at naar man kunde forene de paa-gældende Bestemmelser med de Regler, som Landstinget har foreslaaet, vilde der være naaet noget meget betydeligt paa dette Punkt. Ligeledes vilde det være et meget betydeligt Fremskridt, om man kunde faa gennemført Bestemmelsen om, at Arbejdstiden i Virksomheder, der maa betragtes som særlig sundhedsfarlige, kan begrænses af Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling. Jeg kan i den Henseende ganske slutte mig til, hvad den ærede næstsidste Taler (Sigvald Olsen) udtalte. At Ministeren skal kunne bestemme, at i Fabrikker med kontinuerlig Drift kan Arbejdstiden efter Forhandling med Organisationerne og Arbejdsraadet o. s. v. sættes til 8 Timer, vil jeg ogsaa anse som et meget betydeligt Fremskridt. En saadan Bestemmelse behøver aldeles ikke at betyde, at Arbejdstiden i alle Virksomheder med kontinuerlig Drift skal være 8 Timer. Der er forskellige saadanne Virksomheder, hvor man neppe vilde gaa ned til de 8 Timer, f. Eks. naar der er Tale om Sæsonarbejde. Den ærede næstsidste Taler nævnede Sukkerfabrikkerne. Jeg tror, at man ved disse Fabrikker netop af Hensyn til Arbejderne ikke vil fastsætte de 8 Timer. Det er jo nemlig kun en kort Del af Aaret, i hvilken Sukkerfabrikkerne arbejder Nat og Dag, og Arbejderne har der et forholdsvis nogenlunde godt lønnet Arbejde, saaledes at de maaske vilde føle sig noget brøstholdne ved at faa Arbejds-